

punkt på dagen og i betragtning af, hvor meget integration og udlændingepolitik vi har talt om i dag. Det, jeg blot vil sige, er, at bekæmpelsen af tvangsægteskaber er vigtig. Det er utrolig vigtigt også af hensyn til integrationsindsatsen, som vi jo skal diskutere i en kommende fore-spørgselsdebat.

Det, vi ved, er, at 24-års-reglen og tilknytningskravet virker. Hvis man læser i »Årbog om udlændinge« viser den tydeligt, hvordan der bliver færre og færre ægteskaber, hvor de unge henter en ægtefælle i hjemlandet. Det kan man så, som vi har hørt fru Elsebeth Gerner mange gange tordne frem med, sige, at det ikke er noget, som den danske stat skal blande sig i. Jo, det skal vi, og jeg vil gerne også her give klart udtryk for, at der er flere grunde til 24-års-reglen og tilknytningskravet:

Kl. 15.45

Det første er at bekæmpe tvangsarrangerede ægteskaber, det næste er at styrke integrationsindsatsen, og det sidste er at begrænse indvandringen. Og det hænger uløseligt sammen med at få styrket integrationsindsatsen.

Det var jo så igen skønt at høre, hvor vandene skilles i dag, om man er enig i, at det virkelig er det her, der virker, eller om tingene ikke vil virke, før alle de her forskellige forslag kan blive til noget. Regeringen har gjort meget for tvangsægteskaber og gør det løbende, kigger hele tiden på området, hjælper, sætter nye foranstaltninger i gang. 21 helt konkrete tiltag er der sat i gang.

Når jeg står med det her forslag i hånden, tænker jeg jo også ved mig selv ud over den første tanke, der strejfede mig, at nu skulle man finde noget, man kunne blive enige om: Har man virkelig tænkt i tvangsægteskaber og tænkt videre på de unge mennesker, der bliver ramt enten af fysisk eller psykisk tvang i forbindelse med et arrangeret ægteskab uden deres eget frie valg?

Her vil man opfordre igen. Vi har jo set det før. Man opfordrer børn, for det er de, når de begynder at blive arrangeret væk. Vi ved det jo, og vi kender det i øvrigt fra litteraturen, det med folk, der i adskillige bøger fortæller deres egen historie om, hvordan de er manipuleret frem til det her helt ned fra 12-års-alderen. Nu vil man så tvinge dem til at gøre oprør mod deres forældre, mod deres familie, måske med stor fare for deres eget liv og færden. Det har vi jo set i enkelte tilfælde i forbindelse med de heldigvis få eksempler, der har været på æresdrab.

Det, regeringen gør, er jo netop at tænke på de stakkels unge mennesker, der står i den situation her, og ikke tvinge dem ud i de store konflikter, men hjælpe dem. Der, hvor det er vigtigt at sætte hjælpen ind, er, hvor der er en person i det nære område, som man kan kontakte, og hvor man også får oplysningerne.

Med hensyn til oplysningerne kan jeg sige, at Integrationsministeriet jo har sat adskillige oplysningsinitiativer i gang. Jeg vil ikke udelukke, at der skal flere oplysningsinitiativer til, for vi bliver aldrig færdige med det her, før problemet er helt og endeligt løst. Men det løser sig jo hen ad vejen, jo mere 24-års-reglen virker, og de unge mennesker bliver ældre og i stand til at kunne sige fra over for forældrene. I øvrigt er der er så forhåbentlig langt flere, der får uddannelse og bliver færdige og selvforsørgende, så de kan klare sig selv endnu bedre og er knap så afhængige af deres familie og deres familiemønstre, som de er i dag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den første, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, er fru Anne-Marie Meldgaard.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan jo høre på fru Irene Simonsen, at hun gør sig mange tanker også på andre partiets vegne. Det synes jeg hun skal lade være med og så koncentrere sig om, hvad der er Venstres politik. For jeg kunne hverken finde hoved eller hale på den ordførertale, vi har fået her fra Venstre. Det var et sammensurium af både udlændingelov, integration og: Kan du komme til?

Jeg kunne forstå noget af indholdet af den tale, hvis det her var et forslag, der ligesom gik ud på at afskaffe udlændingeloven, når vi taler om 24-års-regel og tilknytning og sådan noget, men det er det ikke. Det er tiltag, som vi i hvert fald i Socialdemokratiet er fuldstændig enige i. Det her er et forslag om at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber.

Vil fru Irene Simonsen ikke give mig ret i, at hvis bare regeringen var kommet med mange af de her tiltag først, så havde de faktisk været udmærkede? Derfor vil vi opfordre til, at regeringen gennemgår det her nøje og prøver at sammenfatte det, så vi andre måske kunne støtte det på anden vis.